

Kulkijan taival

Väki rukoilee tosissaan ennen kokousta

Matka Kuubaan antoi todella paljon

Ilta oli jo pimentynyt, kun hirmuisesti pörisevä pyörillä kulkeva peltilaatikkomme tyhjensi kaikki 15 matkustajaansa pienenpienen kirkon edessä. Paikkakunnan nimi oli juhlavasti San Francisco. Matan talon lipan alla oli valoa ja joukko ihmisiä pitämässä sadetta. Olimme rämistelleet reilut 50 km Varaderoosta tullaksemme vierailulle tähän pieneen seurakuntaan. Sinä iltana saimme elää ehkäpä mat-

kan antoisimmat hetket kuubalaisten uskonystävien seurassa tässä tosi vaatimattomassa Jumalan huoneessa ja kokouksen jälkeen kuubalaisessa kodissa. Ei voi muuta kuin yhtyä siihen Raamatun sanaan, että totisesti "Jumala valitsi sen, mikä ei mitään ole..." Juuri tällaisissa oloissa suorastaan pursuaa yli se uskovien yhteys ja rakkaus, joka ei ole kotoisin tästä maailmasta.

Kyllä, Kuubassa tarvitaan apua

Kaikkiaan 14 matkalais-eri puolilta Kanadasta lähti avustus-lähetys-lomamatkalle Kuuban Varaderoon tammikuussa 2010. Kun ryhmämme kokoontui Toronton lentoasemalla, laukkuja ja soittimia oli melkoiset kuormat jokaisella. Välttääksemme painon ylityksiä jakelimme niitä tasaisesti jokaiselle. Vaatteet, kengät, lääkkeet ja kaikenlainen pikkutavara löytyä Kuubassa vastaanottajansa heti. Tällä kertaa mukana oli myös kitaroita, viulu, saksofoni ja kosketinsoitin. Kaikki meni Kuuban tullissa helposti läpi.

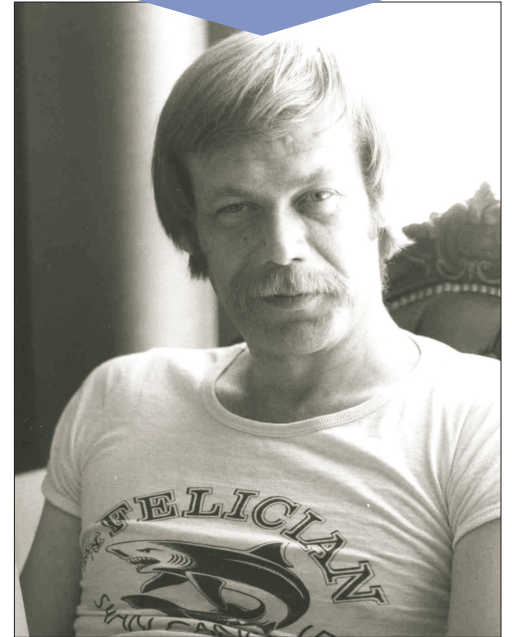
Turistien määrä Kanadasta ja muualta maailmasta on suuri. Varaderoonkin tu-

Erkki Inkiläinen (edessä) on johtanut hienosti monta ryhmää Kuubaan vuosien varrella. Tämä ryhmä paleli kylmän kourissa tammikuuisella matkallaan, mutta nautti valtavasti kuubalaisten uskovien seurasta ja vietti antoisia päiviä myös keskenään

lee keskimäärin yli 20 konetta päivässä, kertoi tulkkimme Omar. Tällä kertaa sattui olemaan erikoisen pitkälti kylmää ilmaa, myrsky raivosi ja

meri pauhasi. Meren rannalla punainen uimisen kieltävä lippu läpätti tuulessa päiväs-

JORMA LAINE

Synnyin Tampereella, kesäkuun ensimmäisenä päivänä 1946, niin sanottuna isättömänä lapsena. Elämäni aikana en koskaan tavannut isääni. Kun aikuisiässä etsin häntä, tapasimme Kangasalan hautausmaalla. Siinä kylmän kiven edessä sain sanoa: "Terve isä, tässä on poikasi maailmalta." Minulla on isästäni vain valokuva, jonka sain hänen sisar- ja velipuoliltaan. Joku voisi ajatella, että olisin kantanut katkeruutta häntä kohtaan, mutta kuinka voisin tehdä niin ihmistä kohtaan, jota en ollut edes koskaan tavannut? Asiat, jotka silloin johtivat tuohon tilanteeseen, eivät ole minun harteillani. Olisin vain tahtonut tavata hänet. Onko meillä siihen mahdollisuutta iankaikkisuudessa, siitä en ole tietoinen.

Isäni oli lähtöisin Karjalan Lavansaaresta, äitini taas Satakunnasta. Luonteessani tulee usein esiin karjalainen temperamentti, mikä taistelee vastaan hämäläistä rauhallisuutta. Kuitenkin kasvualustani Satakunta, siellä Ulvilan Haistilas, on vaikuttanut siinä kahden tulen välissä. Suurimman osan lapsuuttani vietin äitini vanhempien, eli mummun ja papan hoivassa. Sain hyvän kodin, jossa huolenpito, lämpö ja rakkaus oli osanani, ja kasvatus suvaitsevaista. En löydä yhtään pahaa sanaa heistä sanottavaksi, vaan nuo harmaat hiukset olivat varmasti osaltaan minun aikaansaamia. Elämäni myöhempiin tapahtumiin lapsuuteni ei ollut millään lailla syyllinen, sillä heidän hoidossaan istutettiin myös tuo "uskonpuu", joka tänä päivänä alkaa kantaa hedelmää. Itse minä sitä puuta pimennossa pidin ja kaikin tavoin varjostin. Mutta kun Jumala aloittaa ihmisessä työnsä, ei sitä mikään pysty estämään.

Haluan tuoda esiin Jumalan mittaamattoman kärsivällisyyden ja ihmisjärjellä käsitettämättömän rakkauden. Sen, kuinka Jumala huolehtii meistä, ohjaa tietämme, varjelee, sekä vie suunnitelmansa täyttymykseen.

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8

TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555

E-MAIL: editor@todistaja.com

Toimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Oikoluku

Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittaja

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

UUSI Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ

Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$30.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$36.00

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$40.00

USA: US \$36.00.

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$36.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi), tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 35 euroa.

Muista maista:

CAD \$40.00, US \$36.00 tai 35.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

Canada

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (GST INCL.) 3.50 euroa

GST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Canada

Elämäni suurin tapaus

Kerrotko, Ismo, mistä olet kotoisin, perheestäsi ja Kanadaan muutosta?

Synnyin Porin kaupungin sairaalassa lokakuun seitsemäntenä päivänä 1939. Samana päivänä isäni joutui lähtemään armeijaan. Toinen maailmansota oli alkamassa. Sodan aikana, jota kesti noin neljä vuotta, asuimme Reposaaressa, Eurassa sekä Turussa. Sodan loputtua kotipaikakseni tuli Hinnerjoki, 30 kilometriä Rauman kaupungista.

Kolmetoistavuotiaana nuorena miehenä lähdin kotoa maailmalle, Turkuun, jossa tädilläni ja hänen miehellenä oli lasi- ja kehysliike. Pääsin töihin tähän liikkeeseen. Kaksikymmentävuotiaana tuli lähtö armeijaan Helsinkiin, siviilipalveluun. Siellä Helsingissä tapasin myös tulevan vaimoni Raijan. Vuonna 1961 menimme naimisiin ja vuonna 1965 lähdimme Kanadaan. Silloin meillä oli jo kaksi lasta, Kirsi ja Pia.

Matkustimme Kanadaan laivalla. Ensin Saksaan ja sieltä junalla Hollantiin, missä astuimme hollantilaiseen laivaan, joka toi meidät Kanadaan, Mont-

Ismo Nakkila

realiin. Matka kesti noin kaksi viikkoa ja olimme perillä kesäkuun alussa. Tulimme Montrealista Torontoon junalla. Ystävämme Timo ja Paula olivat meitä vastassa ja huolehtivat meistä ensimmä-

mäisinä päivinä uudella mantereella. Kaikki oli uutta ja ihmeellistä. Tunsin kuitenkin turvallisuutta sydämessäni. Jos olen tehnyt virheen tullessani tähän maahan, Taivaallinen Isäni on kuitenkin luvannut olla kanssani. Neljähenkinen perhe Kanadassa. Kaikki rahamme kuluivat ensimmäisen viikon aikana. Ei kielitaitoa, ei työtä, ei asuntoa. Piti aloittaa alusta.

Työpaikka löytyi muutaman päivän sisällä ja asunto kahden viikon kuluttua. Oli kaunis ja kuuma kesä. Nautimme jokaisesta päivästä. Kiitimme Taivaan Isää kaikesta, myös hyvistä ystävistä, erikoisesti Paulasta ja Timosta. Torontossa asui onnellinen perhe. Tänäkin tällä mantereella kulunut; se olisikin sitten jo pitkä kertomus.

Milloin ja miten tulit uskoon?

Tulin uskoon noin kahdeksan vuotiaana. En muista tarkalleen, mutta muis-

JATKUU SIVULLA 3

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Olemme kaikki järkytyneitä Haitin suuresta katastrofista. Monet maat ovat tekemässä kaiken mahdollisen hädänalaisten auttamiseksi. Teemme hyvin, jos muistamme tätä maata rukouksin ja kaikkia niitä, jotka tekevät parhaansa auttaaksensa tilannetta siellä. Monet kirkot ja järjestöt välittävät aineellista apua. Meillä kaikilla on mahdollisuus tehdä oma osamme.

Tällä sivulla saat tutustua paremmin Ismo Nakkilaan, joka on Todistaja-lehden johtokunnan jäsen. Niin kuin olen jo aikaisemmin maininnut, lehdellä on hyviä tukipylväitä. Olemme todella kiitollisia heistä kaikista! Lehden toimitus tarvitsee jo kaista heistä ja on hienoa aloittaa uutta vuotta yhteistyössä.

Tässä painoksessa pääsemme kaikki matkalle Kuubaan ja Guatemalaan. On mahtavaa nähdä miten Jumala toimii valtavalla tavalla maailman ääriässä. Erja Mononen kertoo, miten Iso Kirja -raamattuopisto on valmistamassa monia nuoria evankeliumin työhön. Voimme myös lukea, kuinka Irmeli Rouhiainen pelastui palavasta rakennuksesta ollessaan vain viisivuotias pikkutyttö. Jorma Laine kertoo mielenkiintoisella tavalla, miten Jumala on hänen elämänsä johdattanut ja varjellut. Saatte tulevaisuudessa lukea hänen kirjoittamiaan runoja.

Tämä kuukausi on todella merkittävä siksi, että Olympia-

laiset alkavat. Erikoista on, että tämä tapahtuu aivan naapurikaupungissani, Vancouverissa. Se on todellakin koko maailmalle suuri tapahtuma. Monet matkustavat pitkiä matkoja saadakseen olla mukana, ja jokainen urheilija on valmistautunut vuosia tätä varten. Jokaisen kilpailijan päämäärä on voittaa kultamitali omalle maalleen.

Uskovina me olemme myös kilparadalla. Hebr. 12:1,2 sanoo: "Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mitä meitä painaa, ja synty, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesuksen..". Tässä sanotaan: "juoskaamme kestävinä". Meidän tulee myös juosta kestävinä. Älä anna minkään asian painaa, sillä se vie sinulta voimaa, ja silloin juoksemisesta ei tule mitään. Jos sinua painaa jokin synty, voit nöyryten selvittää asiasi Jumalan edessä.

Urheilijan päämäärä on voittaa. Hänellä pitää olla kestävä ja luja luottamus siihen, että saa voittopalkinnon, ja tehdä parhaansa, ettei mikään saisi estää häntä tässä suorituksessa. Hänen tulee pysyä fyysisesti ja henkisesti hyvässä kunnossa voittaakseen. 1 Kor. 9:25 sanoo: "Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensä hillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman."

Filippiäiskirjeessä (3:13,14) Paavali sanoo: "Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhotan sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa."

Älä, veljeni tai siskoni katso taaksepäin. Jos urheilija juostessaan katsoo taaksepäin, hän menettää aikaa ja voi siksi myös menettää palkinnon. Jos sinä katsot jatkuvasti taaksepäin ja elät menneisyydessäsi, on se sitova tekijä elämässäsi. Jätä kaikki epäonnistumisesi, virheet ja murheet Jeesuksen ristin juurelle. Katso ylöspäin, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään. Meidän voittopalkintomme on iankaikkinen elämä Jeesuksen Kristuksen kanssa.

OUTI

JATKOA SIVULTA 2

tan sen paikan ja henkilön, joka rukoili puolestani siinä hetkessä. Se oli elämäni suurin tapaus. Tuli uskoon Vapaaseurakunnan järjestämällä lastenleirillä, mikä olikin elämäni ensimmäinen leiri.

Oli leirin ensimmäinen kokous, jossa kysyttiin, kuka haluaa antaa elämänsä Jeesukselle. Nostin käteni merkiksi, täällä olisi yksi. Siinä hetkessä tulin uskoon. Sydämeni täytti suuri rauha ja ilo. Olisi paljon kerrottavaa siitä, mitä hyvää elämässäni alkoi sen jälkeen tapahtua.

Milloin sinua alkoivat kiinnostaa Todistaja-lehden asiat?

Tultuamme Kanadaan liityimme vaimoni Raijan kanssa Toronton Saalem-seurakuntaan. Siellä näin ensimmäisen Totuuden Todistajan seurakunnan kirja myyntipöydällä. Se oli tämän lehden nimi siihen aikaan.

Meni varmaan muutamia vuosia. Luin lehteä, kirjoituksia mitä siinä oli. En varmaan edes ajatellut, miten oli mahdollista, että tällainen hyvä lehti ilmestyy suomenkielellä täällä kaukana Kanadassa. Jossain vaiheessa aloin olla mukana konferensseissa ja talvipäivillä Mission Pressin kokouksissa, joissa käytiin läpi Todistaja-lehden asioita. Tänäkin tämä lehti todistaa minulle Jumalan uskollisuudesta. Tunnen vuosien takaa näitä Jumalan ihmisiä, jotka ovat tehneet mahdolliseksi tämän lehden ilmestymisen.

Tänäkin luen Todistajaa mielenkiinnolla. Kirjoittajien joukosta löytyy henkilöitä, jotka olen tuntenut vuosikymmeniä, ja myös juuri hiljattain mukaan tulleita. On hienoa tehdä yhdessä matkaa ja olla todistukseksi tälle maailmalle.

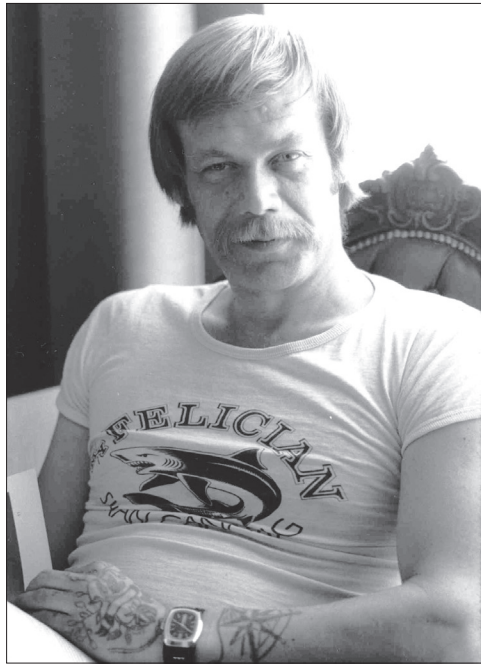
Jumala siunatkoon Todistajalehteä. Jokaista, joka näkee vaivaa lehden hyväksi. Rukoillaan, että tämä lehti koituisi siunaukseksi jokaiselle lukijalle.

Tiedän, että sinulle on evankeliumin työ rakasta. Mitä haluaisit sanoa Todistaja-lehden lukijoille?

Raamattu sanoo: ”Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut.” Mitä hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saisi vahingon sielulleen. Menettäisi iankaikkisen elämän. Toivon, että jokainen meistä tekisi oikean valinnan.

ISMO NAKKILA

JATKOA ETUSIVULTA

JORMA LAINE

Ensimmäinen muistoissani oleva Herran varjeleva kosketus tapahtui ollessani vähän alle 10-vuotias. Oli oikein kunnan talvimyrsky. Pienessä tuvassa energisen miehenalun

Kulkijan taival

aika kävi pitkäksi. Aloin pyytämällä pyytää päästä naapuriin leikkimään, matkaa oli noin 100 metriä. Tuuli oli kova, lunta tuiskusi, mutta tie oli tuttu. Sain tahtoni läpi, mutta siinä oven ulkopuolella ajattelin, että kyllä mummo taisi olla oikeassa. Ei olisi järkevää lähteä mihinkään mökistä. ”Mutta onhan Jorma jo iso poika, kyllä sinä pärjää,” kuiskui ääni. Niin onkin, kyllä minä pärjään... ja niin taapersin sinne naapuriin. Aikani siellä leikittyni lähdin kotiin päin. Ilma oli yhä myrskyinen kuin mennessäkin, mutta ei vaaraa eksymiseen. Mutta vain noin 20 metriä ennen kotiovea voimani uupuivat. Mitäpä tässä, otan pikku unet hangella, ja kävin pitkäksi. Minulle tuli niin hyvä olo, etten ollut koskaan ennen sellaista kokenut. Ainoastaan sitten myöhemmin, kun Pyhä Henki täytti minut. Kaikki oli ihanaa, ja oli niin hyvä olla, että olin oikein kiukkuinen, kun mummu repi minua ylös hangesta. Mummulle oli tullut voimakas tunne lähteä hakemaan poikaa. Tässä oli ensimmäinen todiste Jumalan huolenpidosta, jonka edessä kuolemakin on voimaton. Herra on hyvä!

Eikä mennyt kovin kauan kun miehenaluku saattoi taas itsensä vaikeuksiin. Asuimme Kokemäenjoen pohjoisrannalla, joka oli ai-

emmin ollut satama-alue, koska siitä alkoi meri. Silloin oli Ulvila vielä kaupunki. Tuo joen korkea hiekkainen törmä antoi hyvän näkymän joelle, jossa keväträät tempoivat toisiaan vasten koskesta saadulla vauhdilla. Vesi oli korkealla, näkyi suuria pyörteitä. Oli mahdavaa katseltavaa kun luonnonvoimat pauhasivat.

Maanpinta törmällä oli jo sulaa ja myös kuivaa, mutta siellä maan sisällä, vähän pinnan alla, oli jäätä. Niin tuo penkka petti. Seuraava, mitä muistan oli, kun makasin mahallani jonkun kannon päällä ja pidin puunjuuresta kiinni. Aikaisemmin kaatunut puu otti minut syliinsä. Kun katsoin alas, oli siellä kuohuva, pyörteinen, jäälautoja viskova Kokemäenjoki. Kun katsoin ylös, näkyi tuorinteen reuna, jonka takana olisin turvassa. Mutta sinne oli pitkä matka, eikä mitään siinä rinteessä, mistä saisi kiinni. Tiesin, ettei hiekkakestä kiivetä vaan vyöryisi jokeen, ja että olin suurissa vaikeuksissa. Mutta tiesin myös sen, missä oli ainoa toivoni, sillä niin usein oli mummo siitä minulle kertonut. Silloin rukoulin sydämen puhtaudella, niin kuin pieni poika vielä voi.

JATKUU SIVULLA 8

Ylistyskoulu – osa 4 “Kiittämättömyys”

Ennen kuin menemme eteenpäin opetussarjassamme ylistyksen alueelle, tahtoisin vielä pysyä kiitoksen alueella yhden artikkelin verran. Puhumme tällä kertaa hieman kiittämättömyydestä. Kiittämättömyys on luonnollisesti kiitollisuuden ja kiitoksen vastakohta, ja Raamattu puhuu myös tästä aiheesta. Kiittämättömyys on yksi tämän ajan suuria ongelmia, ja jos emme varjele sydäntämme ja asenteitamme, löydämme itsemme tästä tilasta.

Lopetettuani lukion olin vuoden töissä pankissa. En koskaan unohda yhtä tilannetta, joka tapahtui ruokatunnin yhteydessä. Eräs naishenkilö oli hyvin järkyttynyt siitä, että ruokalaan oli ostettu uudenlaisia hammastikkuja. Hänen mielestään uusien laatu ei ollut yhtä hyvä kuin vanhojen. Hän käytti tapahtuneesta muutoksesta sanaa ”katastrofi”. Olisi tehnyt mieli lähettää hänet johonkin paikkaan, jossa hammastikuista ei ole tietoaakaan, saatikka sitten jokapäiväisestä ruuasta, tai muista perustarpeista. Merkillistä, että vaikka meillä länsimaissa tuntuu olevan kaikkea yllin kyllin, jopa liiaksikin, meistä silti löytyy usein hyvin kiittämätön asenne. Tämä ei koske pelkästään uskosta osatto-

mia ihmisiä. Moni uskova potee samaa hengellistä tautia.

Paavali kirjoittaa Timoteukselle viimeisistä päivistä ja niiden vaikeuksista. ”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä tulee vaikeita aikoja. Ihmiset ovat silloin itserakkaita ja rahanahneita, kerskailijoita, ylimielisiä, pilkkaajia ja vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä ja jumalatomia” (2 Tim 3:1-2). Masentava lista jatkuu vielä mainiten muita ikäviä ominaisuuksia ihmisissä lopun aikoina. Lopuksi Paavali toteaa: ”Heillä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Karta sellaisia” (2 Tim. 3:5). Kaikista järkyttävintä on siis, että ihmisillä jotka käyttäytyvät näin, on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen todellisen voiman! Yksi näistä lopun ajan ongelmista on kiittämättömyys. Uskon, että tämä voi tarkoittaa kiittämättömyyttä sekä ihmisiä kohtaan, että Jumalaa kohtaan. Saakoon Herra varjella meidät tällaiselta asenteelta! Yksi viimeisten aikojen ongelma on myös viilenevä ja kylmenevä rakkaus (Matt. 24:12). Kun rakkaus kylmenee monien sydämissä, niin vaikennee myös kiitos Jumalan puoleen. Saakoon Herra varjella meidät penseydeltä ja kylmenevältä rakkaudelta! Kun rakkauden liekki roihuaa, myös kiitos ja ylistys kaikuu huuliltamme!

Paavali kirjoittaa (Room. 1:21a): ”Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät olet häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet...”. On siis mahdollista tuntea Jumala, mutta silti olla kiittämättä häntä. Uskon, että tämä on yksi niistä asioista joka todella särkee Jumalan sydämen. Ihminen, joka tuntee hänet ei kuitenkaan anna hänelle sitä kunniaa, kiitosta ja ylistystä joka hänelle oikeutetusti kuuluu.

Jeesus koki tämän vaeltaessaan maan päällä, ehkä useastikin. Voimme lukea kymmenestä spitalisesta miehestä, jotka eräänä päivänä tulivat Jeesusta vastaan tiellä. He huusivat Jeesuksen puoleen: ”Jeesus, mestari, armahda meitä!” Jeesus lähetti heidät papin luokse, ja matkalla he tulivat täysin puhtaiksi ja terveiksi Luuk. (17:11-19). Raamattu jatkaa: ”Huomattuaan parantuneensa yksi heistä kääntyi takaisin ja ylisti Jumalaa suureen ääneen, heittäytyi kasvoilleen Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti häntä. Tämä mies oli samarialainen. Niin Jeesus kysyi: ”Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat? Eikö ollut muita, jotka olisivat kääntyneet takaisin ylistämään Jumalaa, kuin tämä muukalainen?” (Luuk. 17:15-18) Tämä Raamatun jakso puhuu puolestaan. Kymmenen parantui. Vain yksi heistä palasi

kiittämään ja ylistämään Jeesusta suureen ääneen. Miten useasti olemme olleet kuin ne yhdeksän?! Jeesus odotti heitä yhtä lailla, mutta nähtävästi he eivät koskaan palanneet kiittämään tapahtuneesta.

Jos olemme joutuneet kiittämättömyyden kynsiin, meidän on tehtävä niin kuin se yksi niistä kymmenestä. Meidän on palattava takaisin, langettava Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitettävä häntä kaikesta hyvästä mitä hän on elämässämme tehnyt. Herra armahtakoon, ettei Jeesuksen tarvitse kysellä meitä niin kuin niitä yhdeksää sanoen: ”Missä ne yhdeksän ovat? Eikö ollut muita, jotka olisivat kääntyneet takaisin ylistämään Jumalaa, kuin tämä muukalainen”.

PETRI KOSONEN

Pelastuin tulipalosta

“... Katsokaa, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää.”

Maalaiskylän koulun oppilaat kuuntelivat vakavina opettajan sanoja. Ensimmäinen tunti ei ehtinyt edes alkaa, kun ulkoa jo kuului: ”Tuli on irti, tuli on irti!” Kaunis syksyinen, kuulas aamu, muuttui hetkessä järkyttävällä tavalla.

Pihamaa oli jo hiljentynyt lasten mentyä luokkahuoneisiinsa, kun leikkitoiverini Hannu, 5-vuotias niin kuin minäkin, tuli hakemaan minua ulos leikkimään. Äitini, valmistautuessa lähtemään kirkonkylälle asioille, huomasi, että Hannulla oli tulitikut mukanaan, ja pyysi häntä viemään ne heti kotiin.

Mutta meillä oli jo suunnitelma mennä perunamaalle polttamaan perunanvarsia, mitä olimme ennenkin tehneet. Laitoimme sinne pienen tulen, ja polttelimme pientä vaaratonta kokkoa. Mutta sitten kuului äidin ääni pihalta, ja hän huuteli, että tulkaa pian pois sieltä, ettei tule tulipaloa. Sammutimme tulen, mutta päätimme mennä koulun ulkorakennuksen yhteydessä olevaan heinälatoon polttamaan heiniä. Se oli iso rakennus. Siinä oli kaikki, mitä koulu tarvitsi: syksyn puut pilkottuna, ulkokuoneet, aitat, kahden opettajan navetat, ja kummassakin navetassa myös porsas joulua odottamassa, ja isäni mehiläisistä tuottama hunajavarasto. Ensin teimme pienen ”kokon”, jonka sytytimme sinne keskelle heiniä. Pieni tuli, jonka nopeasti sammutimme. Mutta sitten leimahtivat kuivat heinät palamaan. Hätäännyimme ja lähdimme juoksemaan puuliiteriin hakemaan jotain keppiä, millä tulen sammuttaisimme. Kun tulimme takaisin, oli tuli jo levinnyt liekeiksi. Oli ollut hyvin lähellä, ettemme olleet jääneet liekkeihin, koska olimme olleet seinän puolella, mistä oli vaikea päästä pako. Mutta silloin ei vielä ollut meidän aikamme lähteä tästä elämästä. Kun juoksimme ulos, näimme koulun keittäjän, joka oli nähnyt savua tu-

levan, juoksemassa kovaa vauhtia koulurakennukseen huutamaan, että tuli on irti. Aamuhartaus oli juuri päättynyt. Isäni, joka oli opettaja, oli juuri lukenut Raamatusta paikan”...Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katsokaa, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää” (Jaakob 3:5). Tämä sana toteutui silmiemme edessä.

Siihen loppui koulunpito. Kaikki kolme luokkahuonetta tyhjennettiin oppilaisista. Palokunta hälytettiin, mutta ennen sen tuloa kylältä ehti miehiä apuun. Veträ oli vähän saatavilla. Juoksimme metsään pako. Hannu edellä ja minä perässä. Muistan itkeneeni siinä juostessa. Näin myös, kuinka isä yritti saada sika ulos palavasta rakennuksesta. Myös Hannun perheen sika paloi, koska se melkein ulos tultuaan, viime hetkessä, päätti palata takaisin palaan rakennukseen. Lehmämme oli ollut yön ulkona, koska edellisenä iltana ei ollut löydetty tarvittavaa ketjua.

Meitä alettiin etsiä, kun kukaan ei ollut nähnyt eikä tiennyt missä olimme. Hannun äiti oli aivan suunniltaan, kun luuli, että olimme palavassa rakennuksessa. Pian tuli äitini polkupyörällä ajaen paikalle. Häntä vastaan oli tullut mies, joka ihmetteli, että mikähän tuolla koululla

päin savuaa, kun tulee niin kova savu. Silloin äitini kääntyi takaisin ja arvasi heti, että me olimme sytyttäneet jotakin palamaan.

Jonkun ajan kuluttua uskalsimme palata metsästä. Hitaasti ja pelokkaina liityimme katselijoiden joukkoon, mistä meidät pian huomattiin. Siinä edessämme paloi poroksi koko iso ulkorakennus. Met-

sä alkoi myös syttyä ja samoin sauna- koulukeittola. Palokunta yritti vain estää paloa leviämästä, ja onnistui siinä. Rakennusta ei voitu pelastaa. Koulurakennusta tyhjennettiin, tavaroita kannettiin pellolle. Päivä oli meille lapsille hyvin järkyttävä. Kuinka pieni tuli ja mitä se saakaan aikaan... Muistan vain seisoneeni koulun rappusilla ja tuijottaneen savuaviin raunioihin, joista nousi erikoislaatuinen katku vielä monen päivän jälkeen.

Tämä rakennuksen palo teki paljon haittaa. Lumikin satoi jo pian maahan. Väliaikaiset, tarvittavat rakennukset pystytettiin. Monissa käytännön asioissa saimme apua, mutta talvi oli jotenkin ankea. Tyhjä rakennuksen paikka muistutti jatkuvasti tapahtuneesta. Keväällä alkoivat rakennustyöt, ja kesän aikana valmistui uusi, entistä parempi rakennus, joka on siellä paikallaan vielä 63 vuoden jälkeen.

Irmeli 7v

60 vuotta tulipalon jälkeen. Sama rakennus, joka palon jälkeen rakennettiin.

Tulee mieleeni, että jos olisimme silloin totelleet äitiäni, niin se kauhea tapahtuma (lokakuun ensimmäisenä päivänä 1947), mikä ei ainoastaan aiheuttanut vain taloudellista vahinkoa, olisi jäänyt tapahtumatta. Kuinka tärkeää onkaan kuulla ja totella Jumalan sanassaan antamia neuvoja. Voi olla, että elämässämme on jokin ”pieni synti”, vaikka katkeruus, ja mitä se saakaan meissä aikaan, jos emme tee siitä parannusta. Se kasvaa kuin tuli ja leviää, eikä sitä helpolla enää hallita. Ei auta, että olemme hyviä ihmisiä. Jokaisen ihmisen on tehtävä oma ratkaisunsa Jumalan edessä. Ei auta hyvät teot, ei yksikään niistä, kun kerran taivaan portille tulemme. Täällä elämämme aikana on meidän itse kunkin tehtävä omakohtainen ratkaisu, ja pyydettyä syntimme anteeksi. Lapsuuteni aikaisen järkyttävän tapauksen ansiosta olisi elämämme voinut sinä päivänä päättyä. Jumalalla oli kuitenkin meille vielä tehtävää tässä elämässä.

IRMELI ROUHIAINEN

Suomalaiset KOTIKIRKOT palvelevat maailmalla

Lähetysjärjestö Fida Internationalin Kotikirkkot palvelevat suomalaisia turisteja eri paikoissa, ja myös ulkomailla pitempään asuvia sekä heidän hengellisissä, että sosiaalisissa tarpeissa. Kotikirkkoja löytyy Espanjasta (Fuengirola, Teneriffa, Gran Canaria, Costa Blanca), Turkista (Alanya) sekä Thaimaasta kahdesta suosituimmasta kohteesta (Pattaya ja Phuket).

Lisäksi monet Kotikirkkot palvelevat useissa eri toimipisteis-

sä. Turistikaudella on useita tilaisuuksia viikossa. Osa Kotikirkkoista tarjoaa lapsille toimintaa lastenkirkoissa tai pyhäkouluissa. Tehtäviin kuuluvat myös säännölliset sairaalavierailut, auttava puhelinpäiväytytys, tulkkauspalvelut ja erilaiset avustustoiminnot esimerkiksi onnettomuustilanteissa. Kotikirkot ovat mm. olleet auttamassa suomalaisia koskettaneessa bussiturmassa Espanjassa, sekä tsunamin aikana Thaimaassa. Kotikirkkojen työ yhdessä matkatoimistojen, paikallisviranomaisten ja Suomen konsu-

laattien kanssa on edesauttanut suomalaisturistien selviytymistä elämän vaikeista tai arkisista tilanteista.

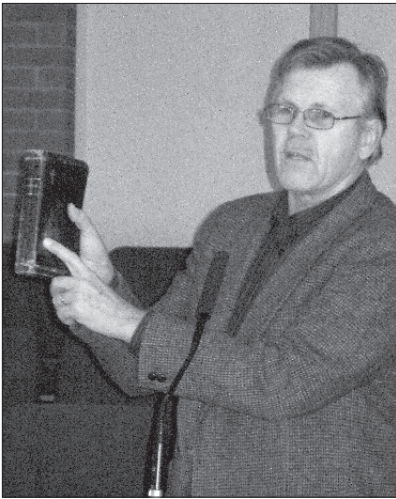
Kotikirkkojen työssä, talvikaudella 08/09 oli vastuunkiloina mukana noin 40 ja vapaaehtoisina noin 95 henkilöä. (Fida International on Suomen suurin lähetys- ja kehitysapujärjestö, jolla on 361 lähettiä 59 eri maassa turistitoiminnan lisäksi.) Yhteiskristilliset jumalanpalvelukset Kotikirkkoissa saavuttivat yli 28300 suomalaista viime talvena. Näiden lisäksi tuhannet muut turistit kohtaavat Koti-

kirkkojen toiminnan suomalaisen yhteiskunnan jatkeena eri tilanteissa (lääkärillä, sairaaloissa, vankiloissa jne). Käynti Kotikirkossa on useille turisteille matkan kohokohta, ja monet palaavat lomalta koti-Suomeen avun saaneina. Myös tällä mantereella on Kotikirkkoja: Kanadassa (Vancouver, B.C. Bethel-seurakunta) ja Yhdysvalloissa, (Lake Worth, Florida, Suomalainen Helluntaiseurakunta).

KOTIKIRKKOJEN PUOLESTA
JUHAN WAARNA, PHUKETIN
KOTIKIRKON PASTORI

Takaisin Raamatun lukemiseen

Kaikkina aikoina on ollut paljon kehotuksia, "lukekaa Raamattua". Paavali kehotti nuorta Timoteusta: "Lue." Lukeminen on hyödyllistä, varsinkin nuorella iällä. Silloin se mitä on luettu, jää mieleen, ja siitä on hyötyä elämän matkalla. Vanhemmalla iällä on kehoitus taas paikallaan, kun luettu unohtuu nopeasti, ja on aina palatta-

va tekstin äärelle. Suomessa oli vuosi 1988 erikoinen Raamattu-vuosi. Silloin kehoitettiin kaikkia lukemaan Raamattu läpi, jos suinkin mahdollista. Pidettiin Raamatun lukumaratoneja. Eduskuntatalon lähellä oli telta, jossa luettiin Raamattua lopettamatta, päivät ja yöt. Muistan, että koko Raamatun lukemisaika oli yli 70 tuntia.

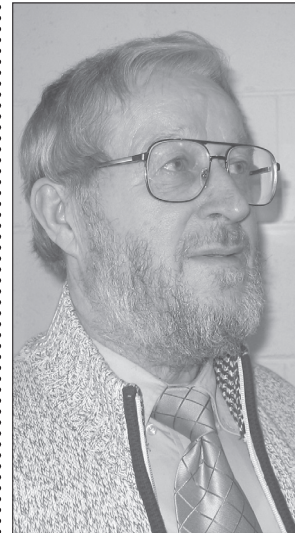
Kun Anne Tuppurainen oli räällä, hän innosti meitä lukemaan Raamattua systemaattisesti, painetun ohjeen mukaan. Silloin innostuimme kirjoittamaan Uuden testamentin käsin, suurille arkeille, joista rakennettiin kirja, joka joskus komeilee alttaripöydällä kirkossamme. Jos luotraisimme siihen, että pastori pirää huolen sie-luistamme, tai että olemme ottaneet kasteen ja meidät on liitetty seurakunnan rekisteriin, ei meidän tarvitsisi pitää Raamatunlukua niin tärkeänä. Mutta kun ymmärrämme, että sanan lukeminen antaa meille hengenravintoa ja saamme siitä voimaa kil-

voitukseen, niin on tärkeää lukea. Sen kautta voimme myös saada vastauksia Jumalan tahdosta elämässämme. Tietysti Raamattua on luettava niin, että tiedämme mitä olemme lukeneet. Jeesuksen vertaus kahdesta rakentajasta opettaa, miten tärkeää on lukea tai kuulla Hänen opetuksiansa ja tehdä niiden mukaan.

Vuoden ensimmäisessä kokouksessa Pastori Korpela teki rohkean vedon. Hän ojensi Raamatun kohden taivasta ja sanoi: "Meidän olisi tärkeää lukea Raamattu läpi tänä vuonna." Kun vuosi sitten on mennyt ja kysymme, kuinka moni on sen tehnyt, voisimme kaikki nostaa kätemme, olemme tehneet mitä oli luvattu. Saa nähdä miten käy. Jeesuksen tulemustakin on ennusteltu tapahtuvaksi, ja ei ole ollenkaan paha asia, jos Hän tullessaan tapaa meidät lukemasta. Siinä on nyt haastetta Saalemilaisille ja kaikille. Siunattuja lukuhetkiä.

RAIMO SILEGREN.

JEESUS ON TIE, TOTUUS JA ELÄMÄ

Johanneksen evankeliumissa (14:6) sanotaan: Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kautta." Tuossa jakeessa Jeesus ilmaisee oman erikoisase-mansa, joka hänellä on Jumalan ja meidän välimehenä. Sanoessaan, ettei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani, hän sulkee pois kaikki muut tiet ja yritykset. Ei ole muuta tietä kuin Jeesus itse ja hänen sovitustyönsä ristillä meidän edestämme.

Me emme voi sovittaa itseämme ja siten päästä Jumalan luokse, sillä synty on vienyt meidät niin kauas Jumalasta. Se on meille täysin mahdotonta. Ainoaksi mahdollisuudeksi jää oman syntisyytemme tunnustaminen, luottaen siihen armoon, jota Jumala meille tarjoaa Jeesuksen Kristuksen ristin sovitustyössä. Muuta tietä taivaaseen ei kerta kaikkiaan ole.

Kun joku näin toimien antaa Jeesukselle valtuudet olla oman elämänsä johdattajana, hän saa Jumalan lapseuden Hengen, joka alkaa muuttaa, muokata ja kasvattaa meitä. Sisäinen elämänmuutos on todella valtava ja ihana.

Eräs nuori nainen, kaksi viikkoa uskoontulonsa jälkeen, huomauttaessaan ja tuntiessaan, mitä muutosta Jeesus oli tekemässä hänen sisimmässään, sanoi kasvot ilosta loistaen: "Voi, kun minä sitten rakastan sitä

ihmistä, jollaiseksi Jeesus on minua muuttamassa." Hän koki ja näki selvästi sen muutostyön, jota Jumala teki hänessä, Jeesuksen kautta.

Kukaan ihminen ei ole koskaan sanonut koko ihmiskunnan historian aikana näitä merkittäviä sanoja, jotka Jeesus sanoi: "Minä olen tie, totuus ja elämä." Vain hän on näitä kaikkia. Itse Isä Jumala on hänet tähän asemaan asettanut. Jeesus on tie Isän luokse. Vain hänessä me voimme oppia tuntemaan totuuden ja todellisuuden.

Tässä ajassa, joka on vajavaisuuden ja katoavaisuuden aikaa, kaikki niin helposti kieroutuu ja väristyy, emmekä parhaimmillaankaan voi aina ymmärtää asioita oikealla tavalla. Mutta Jeesuksen ja hänen Henkensä välityksellä voimme tulla tuntemaan totuuden ja nähdä myös asioiden todellisuuden.

Hän sanoo myös olevansa elämä. Tällä hän ilmaisee, että iankaikkinen elämä ja pelastus ovat mahdollisia vain Hänessä ja Hänen antamanaan ja ylläpitämänään.

Hyvä lukijani. Joko sinä olet tällä iankaikkisella tiellä, jonka nimi on Jeesus Kristus? Hän odottaa sinua tälle tielle. Hän on vahvistava ja siunaava sinun matkasi taivaan kotiin. Matka ilman Jeesusta olisi sinulle täysin mahdotonta, mutta Hänen kanssaan täysin mahdollista.

Raamatussa sanotaan, että Jeesus on voimallinen saattamaan meissä alkamansa työn päätökseen, kun vain otamme hänet vastaan elämämme Herrana ja johdattajana.

Tule rohkeasti tälle tielle. Se kannattaa. On kysymyksessä sinun iankaikkinen olinpaikkasi. Missä aiot sen viettää? Jumalan rakkaus Jeesuksessa kutsuu sinua.

Pastori Veikko Aro-Panulan pitämästä puheesta Sudburyn radiossa, Kana-dassa, kirjoitti muistiin luetavaksi Arja Lahtinen.

VEIKKO ARO-PANULA
SUDBURY, ON

AIDS, The Biggest Killer in Africa Today

In Africa we are living under the onslaught of AIDS. This disease has caused the greatest reversal in human development history. Globally, 25 million people have died from AIDS.

Right now there are 33.4 million people living with the virus (HIV) that causes AIDS. In 2008 there were 2.7 million new infections and 2.0 million people died from AIDS. Every single day there are 7,400 new HIV infections. Of these, 2,500 are young people. Everyday 5,500 people die from AIDS. How many people is that? Well, if you would take 10 of the world's largest passenger airplanes, the Airbus A380, and they would crash, killing all travelers, that would equal how many people die daily. This happens every single day, 365 days in the year. Twice as many people die from AIDS daily than all those who died in 9/11. Again, every single day, 365 days in the year. By the year 2015, AIDS will be responsible for 10% of all deaths globally. Every day there are 1,200 children who are infected with HIV. Last year 280,000 children died because of AIDS. Every day 750 children die because of AIDS.

Sub-Saharan Africa has been especially hard hit. In 2008, there were 22.4 million people living with HIV. There were 1.9 million new infections and 1.4 million people died because of AIDS. The prevalence rate is 0.8% globally, but in sub-Saharan Africa, it is 5.8%. 14.1 million children in sub-Saharan Africa have lost one or both parents to AIDS. There are 5,200 new HIV infections every day and 3,800

people die every 24 hours because of AIDS. 60% of those who are infected are women. For every one man newly infected there are three women. About 14% of the world's population live in Africa. You would think that Africa also has 14% of people living with HIV, new infections, deaths, etc. However, the statistics are alarming. In Africa we have, 67% of all people living with HIV; 71% of all new infections; 91% of all children newly infected with HIV; 72% of all AIDS-related deaths; and 79% of all orphans, who have lost one or both of their parents to AIDS. The Southern part of Africa (Botswana, Lesotho, Mozambique, Namibia, South Africa, Swaziland, Zambia, and Zimbabwe) is especially hard hit. This area accounts for 35% of all people living with HIV; 35% of all new HIV infections; and 38% of all AIDS deaths. AIDS is the biggest killer in Africa today.

Some important milestones have been reached also. By the end of 2008 there were about 4 million people who were receiving treatment (ARVs). 42% of people who need ARVs are receiving them. However, this means that 68% of the people that need ARVs are not receiving them. Also, for every two people put on treatment, there are five people who are newly infected.

There is an African proverb that says: "Statistics are numbers without tears." Or another person (Archibald MacLeish) has said, "We are deluged with facts, but we have lost, or are losing, our human ability to feel them." HIV and AIDS is more than preva-

lence rates, statistics, and numbers. We are dealing with people: fathers, mothers, children, orphans, widows, the sick, the dying, and the deceased.

December 1st was World AIDS Day. We marched around our neighborhood with a local organization (Reach Out) that is doing incredible work with people living with the virus. We have felt that if we do not address the issue of HIV and AIDS, our ministry is irrelevant in today's Africa. We are confronted with the reality of AIDS daily. We simply cannot ignore it as if that would make it go away.

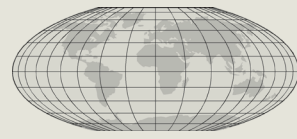
Over 50 women living in absolute poverty have been trained to make jewelry from recycled paper at home (supporting more than 400 household members); 30 ladies have learned how to read and write; 250 people have been tested for HIV; 145 people have been treated at home.

The impact of the work has been dramatic. Those who were sad are full of joy; those who were a burden to people are now caring for others; those who were dependent on the goodwill of others are benevolent to others; those who used to be downcast walk proudly holding their heads high; those who were oppressed are now empowered; those who were looking forward to dying are full of life; the homeless own their own homes; those who used to beg are providing for the needs of others; those who were digging from the garbage dumps to find their food are now eating with the President of Uganda.

HANNU HAPPONEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

JATKOA ETUSIVULTA

tä toiseen. Hotellin huoneissa oli kylmää, sillä mitään lämmityslaitteita ei ollut. Mutta sitä lämpimämpi oli ryhmämme henki. Teimme kolme matkaa eri seurakuntiin ja iltaisin olimme koolla pohtimassa hengellisiä kysymyksiä tai kerroimme, kuinka olimme

Peltiautossa on tunnelmaa

Hevosilla ajetaan paljon Kuubassa niin kaupungeissa kuin maaseudullakin

tulleet uskoon. Tietysti yhteinen ruokailu kolme kertaa päivässä oli kaikille mieleen. Kun olimme taas koolla eräänä iltana, yksi joukostamme, Veikko Aro-Panula, oli hiukan hiljainen ja kirjoitteli jotain. Pian selvisi, että oli syntynyt runo ja laulu. Veikko lauloi sen kaikille.

Kuuban keskitalven tuulet tuivertaa, jäähtyneet on ilmat, myrsky raivoaa. Vettä sataa hiljaa sanaan valkeaan, kylmenneet on huoneet, meitä paleltaa. Uskovien yhteys meitä lämmittää, seurakunnat täällä Herraa rakastaa. Siunatkaamme heitä, heitä auttakaa, yhdessä näin saamme Herra ylistää.

Maaseudulle

Aamulla tuli hotellin eteen punainen 50-luvun Dodge mahtavine keuloineen ja siipineen sekä pelkkää peltiä oleva pakettiauto, jossa oli vanhoja pehmeitä istuimia ja lisänä vielä puusta tehtyjä penkkejä. Mikä ilo ja riemu ja halaaminen, kun ryhmämme noutajaksi ilmeni monille ennestään tuttu Cidran seurakunnan pastori Ramiro. Sitten vaan tavarakuorma mukaan ja autot täyteen ja niin saattoi matka alkaa. Dodgessa ei lasinpyyhkijä toiminut, joten oven ikkunasta kuski yritti sadesäällä kaapia parempaa näköalaa. Pakettiautossa taas ei kytkin toiminut nuori kuljettaja heitteli vaihteita korvakuulolta aina sopivalla hetkellä. Molemmissa jyrisi tietenkin dieselmoottori.

Matkalla huomasin, että monet täällä köröttelevät vielä rauhallisesti hevoson vetämillä rattaila. Cidran pikkukylä tai kaupunki tuntui tutulta parin vuoden takaa. Vastaanotto oli hyvin lämmin pastorin perheessä. Kävelyretkellä Aulis Rytkösen kanssa poikkesimme vaatimattomaan

Matka Kuubaan antoi todella paljon

Myrsky pimentää maiseman. Sitä kesti monta päivää

San Franciscon pikkukirkko on vain muutaman metrin levyinen, mutta siellä julistetaan maailman suurinta sanaa. Jumala valitsi sen, mikä ei mitään ole

kauppaan, jossa oli vain muutamia tavaroita hyllyillä. Ravintolaksi nimetyssä talossa ei kyllä näkynyt mitään siihen viittaavaa. Katujen reunoilla istui tummaihoisia miehiä hattureuhkat päässä. Olimme outoja kulkijoita niillä kujilla, mutta oli hauska laushtaa jotain espanjaksi ja tervehtiä oikein kädestä pitäen ja ottaa kuvia muistoksi. Erikoista oli tavata Cidran kirkon luona asuvaa pappaa, jonka edellisellä matkallani ottama kuva levisi Todistajan kautta ympäri maailmaa. Toivottoman köyhät olot siellä ihan murtavat sydämen, ja sisimmästä löytyy sellaista rakkautta ja lämpöä, jota ei kotona Kanadassa koskaan pääse kokemaan.

Ennen kokouksen alkua pastorin rouva tyttärinteen tarjosi vierailleen maukkaan aterian. Arvatenkin sen järjestäminen oli

melkoinen ponnistus rahallisesti. Pastorin palkka on niin pieni, ettei sitä lännen ihminen pysty millään tajuamaan. Tunnelma ruokapöydän ympärillä oli rakkaudellinen ja lämmin. Pihalta kukko kiekaisi sekaan oman onnensa tunteet. Pihassa olikin ihmettelemistä. Banaanitertut pihapuissa olivat vielä vihreitä. Kanat ja kukko ja pari koiraa hallitsivat siellä reviiriään.

Kokous pääsi lopulta alkamaan, kun kuorma-auto purki lavakopistaan kauempaa tulleet mukaan. Odotellessa pastori oli polvillaan tuolin ääressä pitkään. Viime kerasta kokousväki oli tuplaantunut, kirkko oli täynnä. Ja kun musiikki alkoi, kaikki olivat niin iloisesti ja aidosti ylistämässä Herraa. Nuoret jopa pomppivat tahdissa. Kuubassa ei säästellä ääntä, nuori poika rumpusettinsa kanssa veteli täysillä ja muut soittimet antoivat osansa.

Innokkaat nuoret hoitivat musiikkipuolen. Lapset olivat mukana yhdessä vanhojen kanssa, sekin oli kuin suoraan Raamatun lehdistä. Erkki Inkiläinen ja Veikko Aro-Panula puhuivat ja muutamat matkalaiset antoivat todistuksensa. Hetki oli Jumalan siunaama. Ja erikoisen lämpimältä tuntui, kun lopussa kokousväki tuli hyvästelemään halauksilla ja suukotellen. Tuntui hyvältä sanoa siinä vaikka vain yksi espanjan sana tuntemattomalle uskonystävälle, hermano (veli) veljelle ja hermana (sisko) sisarelle. Uskovien yhteys on huikea kokemus. Jotenkin sitä lisää Kuubassa sekin, että matkalaiset saivat jättää kaikenlaista hyvää eri seurakuntiin ja yksityisesti. Cidran pastorin sängylle ja sen ympärille keriyti taas melkoinen kasa rakkauden lahjoja. Rahalahjat merkittiin heti kirjoihin.

On vuoden viimeinen päivä. Uusi vuosi on edessä ja uudet haasteet odottavat. Kuluneesta vuodesta saamme olla kiitollisia kaikille teille, jotka olette olleet yhteistyössä kanssamme puskapappien kouluttamisessa Tansaniassa. Seminaareja oli tavallinen määrä, eli yhteensä noin 20, eri puolilla maata. Suuren suosion ovat saaneet ns. perheseminaarit, joihin myös pastoreiden puoliset saavat osallistua. Juuri niiden tarpeellisuus ja ajankohtaisuus tekevät niistä hyvin suosittuja. Alkavalle uudelle vuodelle onkin suunniteltu yhteensä 12 perheseminaaria.

Vieraanvaraisuus parhaimmillaan

Etiopian puskapappitoiminta pääsee käyntiin heti tammikuun puolessa välissä, kun siellä silloin pidetään ensimmäinen seminaari. Yhteensä olemme suunnitelleet Tansaniaan 20 ja Etiopiaan 7 seminaaria, mikä on ennätysmäärä koko toimintamme historiassa. Suunnitelma on tehty uskossa, ja luotamme siihen, että kaikkiin tapahtumiin tulee varat kuten aikaisemminkin. Näiden seminaarien lisäksi olemme alustavasti suunnitelleet Tansaniaan neljä ja Etiopiaan kaksi crusadea (ulkoilmakokoussarjaa). Kokemukset niistä ovat olleet hyvin rohkaisevia.

JATKOJA SIVULTA 6

Jumala toimii kommunistisessa Kuubassa

Kuubassa on herätys menossa. Köyhyys ja puute ajaa ihmiset etsimään apua Jumalalta. Palkat ovat pienet ja ruoka kallista, kuvaili tulkkimme Omar. Erikoisen vaikuttavaa oli nähdä aina ennen kokousta monet rukoukseen vaipuneina tai Raamatua lukemassa. Sanalla sanoen Kuubassa oltiin väkevästi oikein alkuvoimaisessa uskossa, ja siihen myös osaltaan perustuu se, että Jumala toimii ja ihmiset heräävät. Tuntui ihan ihmeeltä, että kommunistisen Kuuban kartta oli niin täynnä nastoja merkkeinä perustetuista seurakunnista. Ja siinä olivat vain Bethelyhdyskunnan seurakunnat.

Matanzassa rakennetaan

Tässä kaupungissa seurakunta katsoo luottavaisesti tulevaisuuteen, ja siksi oli ryhdytty rakentamaan uutta kirkkoa. Betonista oli valettu iso rakennus, jossa keskellä on puhujanpaikka ja kaikilla sivuilla

Tyypillisiä taloja kadun varrella. Uutta rakennetaan sitä mukaa kun on varoja

nousevat betoniset askelmat ylöspäin. Rakennus on samanlainen kuin muinaisessa kolosseumissa. Tarkoitus on pitää täällä yhteisiä juhlia, kursseja ym. Projekti oli

Uudet haasteet

Päivi Tuokkola ja perheseminaarilaiset

Crusade tapahtumia - Sam Tuokkola puhumassa

Lohjan seurakunta on ollut yhteysseurakuntamme kaikki nämä vuodet, mutta nyt Oulun seurakunta on ot-

tanut päävastuun toimintamme hoitamisesta. Toki entiset kannattajaseurakunnat jatkavat normaaliin tapaan, mutta puskapappien tilit ja asioiden hoito siirtyvät nyt Ouluun.

Ensi vuonna tulee täyteen 10 vuotta siitä, kun toimintamme aloitettiin. Pääopettajamme Felisiani kiertää tammikuussa eri paikkakunnilla keräämässä raportteja siitä, miten pastorit ovat sijoittuneet ja mitä heille ja seurakunnille kuuluu tänään. Olemme kiitollisia Jumalalle hänen uskollisuudestaan ja huolenpidostaan kaikissa toimintamme vaiheissa.

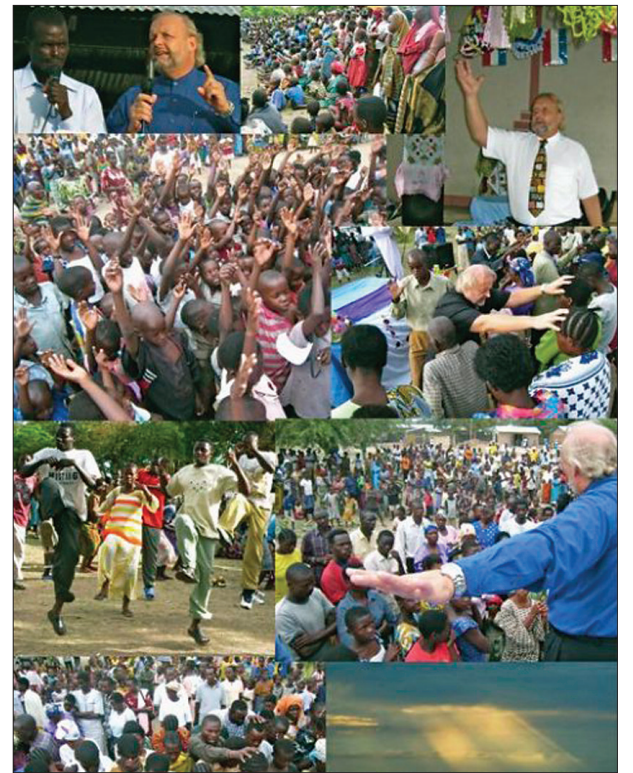
Toivotamme teille kaikille oikein Hyvää Uutta Vuotta 2010. Jatketaan yhteistyötä uudella vuosikymmenellä jälleen!

SAM JA PÄIVI TUOKKOLA

PUSKAPAPPIEN KOULUTTAJAT, ETIOPIA

Huomio kaikki työmme tukijat, uusi tilinumero on voimassa tästä eteenpäin, ja se on: Oulun helluntailähetys ry. Ulkolähetys / Oulun Op 574058 - 229273 ja viite 1041. Viitenumero ohjaa siis varat puskapappien kannatukseen. Kiitos, kun huomioitte tämän.

Sam Tuokkola lasten ympäröimänä

ja vaalempaa väkeä oli salin täydeltä. Matanzassa on monta sataatuhatta asukasta. Vieraat otettiin lämpimästi vastaan ja jälleen veljet Aro-Panula ja Inkiläinen puhuivat tulkin avulla.

Ja, kuinkas muuten, meidät kutsuttiin yhteiselle aterialle. Pastorin kodissa oli paikat täynnä syöjiä ja ruoka oli maistuvaa. Oli rukousta ja keskustelua ja neuvottelua. Joka kerta hyvästelyt olivat iso asia kaikine halauksineen. Mutta ylämäessä ollut peltiautomme ei niin vain lähtenytäkään käyntiin, joten piti laskea takaperin seuraavan kadun kulmaan ja siitä keulaa alamäkeen. Muutama kupillinen öljyä moottoriin, ja niin taas päästiin kohti Varaderoa. Vanhassa Dodgessa taas oli akku lopussa, mutta mäkistartti pelasti siinä maastossa.

Kirkko kuin vanha navetta

Kolmannen vierailun teimme sitten alussa mainittuun San Franciscoon. Kun astui sisälle kirkon ovesta, penkit ja istuimet olivat jo melko täynnä, sikäli kuin reilun kolmen metrin levyiseen tilaan mahd-
tui. Oli todella mieluista tervehtiä kaikkia,

JATKUU SIVULLA 10

Unohtumattomia hetkiä

Ison Kirjan raamattuopisto sijaitsee Keuruulla. Opiston suojissa on moni nuori saanut viettää unohtumattomia hetkiä hyvän raamatunopetuksen ja muiden uskovien nuorten parissa. Sieltä on myös moni löytänyt elämäntoverinsa. Tämän mantereen nuorille, täällä syntyneille siirtolaisperheen lapsille, raamattuopisto on tarjonnut hienon ja turvallisen mahdollisuuden palata juurilleen.

Kymmenet nuoret ovat lähteneet suomalaisista siirtolaisseurakunnista, joko pitemmäksi tai lyhyemmäksi ajaksi ison kirjan suojiin opiskelemaan, ja monet heistä ovat tänä päivänä täysiaikaisessa evankeliumin työssä. Ison Kirjan raamattuopistossa voi opiskella sekä suomeksi, että englanniksi. Siellä voi suorittaa myös yliopistotasoisia ja kansainvälisiä tutkintoja. Tänä syksynä lähti Vancouverin seurakunnasta neljä nuorta syyskurssille Isoon Kirjaan: Liisa ja Jarno Karjanlahti, Niko Myyrä ja Tim Mononen. Niko kertoo seuraavaa kokemuksistaan Isossa Kirjassa:

Niko Myyrä

”Nimeni on Niko Myyrä. Vietin syyslukukauden 2009 Isossa Kirjassa, Suomesa. En tiennyt, mitä odottaa, koska olin vain opiskellut tavallisessa yliopistossa. Olin oppilaana englanninkielisellä kurs-

silla, sillä suomenkieleni oli aika huonoa. Loppujen lopuksi se oli ihmeellistä aikaa. Saimme mahtavaa opetusta ja oli myös

Tim Mononen

paljon aikaa omakohtaiseen opiskeluun. Hengellinen kasvuni oli merkittävää ja

sain elinikäisiä ystäviä. Suomenkieleni on nyt paljon parempi! Kaiken kaikkiaan se oli hieno kokemus-niin hieno, että hyppään lentokoneeseen huomenna ja palaan kevätlukukaudelle.”

Tim kertoo: ”Paras asia tällä hetkellä elämässäni oli lähteä raamattukouluun. Sai tutustua aivan uudella tavalla Raamatun kirjoihin ja tapahtumiin, ja se teki Raamatun lukemisenkin paljon mielenkiintoisemmaksi ja rikkaammaksi. Tuli tärkeäksi saada olla avoin Jumalan edessä ja kysyä hänen tahtoaan kaikessa. Sain omakohtaisesti kokea mitä hengellisiä rikkauksia Jumalalla on tarjota.”

On ollut suuri etu oikeus saada olla lähettämässä lapsiaan Ison Kirjan raamattuopistoon. Se on valtava voimavara myös paikallisille, tämän mantereen siirtolaisseurakunnille. Vanhimman poikamme (joka myös opiskeli kolme vuotta Isossa Kirjassa), ajatusta lainatakseni: ”Raamattuopistolla viettämästäni ajasta saan ammentaa voimaa läpi elämän.”

ERJA MONONEN

Kulkijan taival

JATKOA SIVULTA 3

Se oli suora yhteys taivaan hätäkeskukseen. Seuraava asia minkä muistan, oli tunne niin kuin olisin unesta herännyt. Ja se tapahtui siellä penkereen päällä, turvallisen välimatkan päässä sortuvasta reunasta. En vielä tiedä miten ja mitä siinä tapahtui, mutta silloin sain oppia kiittämään. Se kiitos tuli samasta sydäimestä, joka hetkeä aiemmin oli pyytänyt apua. Herra on hyvä!

Kolmas, koko taipaleeni mielessä pysynyt tapaus, tapahtui myös tuolla paljon elämäni vaikuttaneen joen varrella. Olin silloin jo hieman vanhempi, mutta en yhtään viisaampi. Oli kaunis kevätpäivä, ja kävelin rannassamme pitkin jäätä. Istahdin kivellet katselemaan, kun jäälautat soluivat virtaa alaspäin. Molemmilla puolilla rantaa oli vielä jäätä, mutta keskellä jokea oli sulaa. Siinä nuo jäät tekivät viime matkaansa. Mutta sitten tapahtui outoja. Tuli iso jäälautta, miten liekään koskesta selviytynyt ehjänä. Eikös vaan se oli sitten meidän kohdalla kääntynyt niin, että se tukki koko sulana olevan virran. Sen taakse alkoi kerääntyä lisää jäitä, ja kohta vesi nousisi jään päälle. Silloin pojan päähän laitettiin mahtava ajatus. Minäpä autan tuota keväistä ongelmaa ja selvitän tämän sotkun. Otin ison kiven rannalta ja aloin kulkea kohti tuota jäälauttaa. Aikomukseni oli pudottaa se lautan päälle, jolloin se hajoaisi ja virta pääsisi taas vapaasti kulkemaan. Tässä on oiva esimerkki, siitä miten vihollinen käyttää ihmismieltä apunaan. Viimeinen asia minkä muistan, oli kuin joku olisi sanonut minulle: ”Laske irti kivistä.” Seuraava havainto tajuntani palautuessa oli, että olen päästä

Jorma Laine 1v. 3kk

jalkoihin märkä. En ymmärtänyt miksi, mutta kun sitten katsoin taakseen, näin rannalta pois päin menevät jälkeni, ja siinä ohuessa lumikerroksessa avannon ja piponi, joka meni virran mukana kohti Poria. Takaisinpaluujälkiä ei ollut, kerään en nähnyt. Vain tuo ääni, laske irti kivistä, mutta ei sen sanojaa. Voisinko minä epäillä Jumalani suuruutta ja huolenpitoa? Kaikessa hän on kantanut minua läpi koko elämäni. Herra on Hyvä!

Palaan nyt myöhempiin tapahtumiin. Usko Jumalaan minulla on ollut koko elämäni, niin kuin on varmaan helppo ymmärtää noiden tapahtumien jälkeen. En kuitenkaan elänyt niin kuin olisi ollut Herran tahto, vaan rämmin tietäni omin ideoin ja tavoittein. Oli kaipuu ja tahtokin muuttaa elämäni. Eivät enää maistuneet makealta nuo maailman annit. Olin usein siinä oven edessä, mutta en kolkuttanut, kunnes tuli kesä 1996. Silloin tapahtui elämässäni sellaista, mitä en ymmärtänyt. Se toi niin suuren tuskan ja hädän, että oli kuin rinnassani olisi ollut vain suuri reikä. Reikä, josta puhalsi kylmä tuuli hydyttään kaiken sisälläni. Se oli hyvin raskasta aikaa. Sitten vielä alkoi päässäni soida ”11.1.” uudelleen ja uudelleen. En ymmärtänyt tuota ainaista ”11.1.” Pelkäsin jo, että päässäni oli valo sammunut. Joulumihi synkän pilven alla, enkä päässyt joulutunnelmaan. Vain matalaa murjotusta, ja ”11.1.” jatkuvasti mielessä (tammikuun yhdestoista). Kun tuo päivä sitten saapui, ei se ollut muita kummempia. Sama laulu, samat pilvet. Illalla kuitenkin tunsin tarvetta mennä kirkolle rukouskokoukseen. Olin siellä käynyt muutaman kerran. Jospa sieltä löytyisi nytkin vähän tyyntä niin kuin aikaisemminkin. Tapana oli alussa lau-

SISÄINEN ÄÄNI.

*Kauan niin, kauan niin, varroit valintaani
etkä suonut tuonelan, saada elämäni,
kun mun katsoit sisintä, näit sen kaipauksen
kerran käydä Autuuteen, kautta Armon uksen.*

*Vaikka soi, vaikka soi, tuntuin surullisna
niin en kuulla tahtonut, ääntä sisimpäni,
itse kuljen tietäni, ohjaan elämäni
hiljeni pois sieluni, huokausten ääni.*

*Kerran taas, kerran taas, katsoit sisimpääni
jälleen kuului kutsuen, lämmin hellä ääni,
jätä tiesi tuskainen, laske elämäsi
rauhan syvään antava, voima Taivahasta.*

*Tänään sain, tänään sain, nimein kirjahas
varjellen viet huomisen, iki Autuuteen,
kun sain ristin juurella, Armon kastehesi
elon kirkkaal' lähteellä, siunas Jeesukseni.*

laa ja minultakin kysyttiin, minkä laulun haluaisin kuulla. Katsoin kirjaani, jota olin selaillut, ja se oli auki numeron 594 kohdalta. Ehdin laulaa vain ”Oi, Herra jos minä matkamies maan”, en pystynyt laulamaan enempää, en yhtään pitemmälle. Millään muulla ei ollut merkitystä, kun vaan saan rauhan. Siinä tuli ”reikä” rinnasta paikattua, myrskyt tyyntyivät, ja oli niin hyvä olla. Samoin selvisi sen 11.1. tarkoitus. Herra oli ilmoittanut minulle päivän, jolloin saan antaa kaiken hänen kannettavakseen, sekä saan Hänetä puhtaan kirjan, jossa on vain minun nimeni. Olkoon tämä todisteena siitä, ettei mikään eikä kukaan voi estää Jumalaa. Aamen.

JORMA LAINE

“Israel tällä hetkellä”

Ulkonaisesta rauhasta täällä Israelissa ei ole mitään takeita, mutta sisäisen rauhan Herra on luvannut omilleen. ”Minun rauhani minä annan teille” Joh.14:27.

Nyt on vuosi kulunut viime talven ”Gazan sodasta”, jolloin mekin täällä 40 km päässä saimme siitä osamme. Yli 40 rakettia putosi silloin Beershebaan. Nyt tilanne on uudelleen kuummentunut. Viime viikolla ammuttiin 20 rakettia Gazasta Israeliin. Viime vuonna Israelin uusi hallitus sanoi heti alkuun, että ”Jokaiseen iskuun vastataan”. Israel on jokaisen iskun jälkeen tehnyt vastaiskun pommittaen salakuljetustunneita Egyptin-Gazan rajalla, joita myöten aseita on jatkuvasti tuotu Hamasjärjestölle. Niinpä myös uuden sodan uhka on taas olemassa. Viime viikolla Israel piti tähän asti suurimman biologisen sodan siivilipuolustusharjoituksensa keskiosassa maata. Sairaaloissa koulutetaan henkilökuntaa tällaisten hyökkäysten uhrien tunnistamiseen ja hoitamiseen.

Israelin asukasluku on nyt 7,5 miljoonaa, joista 75 % juutalaisia, 20 % arabeja, 2,2 % (nimi) kristittyjä, 1,8 % druuseja. Israelin kokonaispinta-ala on 27778 neliökilometriä – siis entisen Turun- ja Porin läänin kokoinen valtakunta. Vuosi 2009 oli ensimmäinen, jolloin Israelissa asui enemmän juutalaisia (5634 000) kuin USA:ssa (5270 000). Ranskassa on vielä 485000, Kanadassa 375000, Britaniassa 293000 ja Venäjällä 210000 juutalaista jäljellä. Viimeisenä kahtena vuonna siirtolaisuus Israeliin on ollut alhaisinta mitä koskaan, vain

Olavi Syväntö

toistakymmentä tuhatta vuotta kohden.

Israel toivoisi erikoisesti länsimaiden varakkaiden juutalaisten muuttavan Israeliin, mutta he vain käyvät räällä turisteina. Etiopiassa odottaa ainakin 3000 ”falasha-juutalaista” pääsyä Israeliin. Mutta he ovat sitä kaikkein köyhintä joukkoa, joten heidän tänne tuomistaan on viivytelty vuosikausia, vaikka heillä on täällä perheitä ja sukulaisia. Nyt on luvattu että 300 otetaan lähitulevaisuudessa vastaan Israeliin.

Suurin osa Israeliin muuttaneista siirtolaisista on köyhiä ja tullut sellaisista maista, joissa heitä on vainottu. Raamatussa sanotaan, että ”Herra on perustanut Siionin ja hänen kansansa kurjat saavat siinä turvan” (Jes.14:32).

Olen jollakin tavalla tuntenut, että tänä alkaneena vuonna tulee tapahtumaan mullistavia asioita maailmassa, ja erikoisesti myös Israelin kohdalla, kun viholinen niin raivokkaasti riehuu – ”koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa” (Ilm.12:12). Aikaa ei ole yhdelläkään ihmisellä loputtomiin. Siksi on tärkeää ottaa vaari ajasta, jossa elämme. Jeesus sanoi leiviskävertauksessaan ”Asioikaa näillä, kunnes minä tulen” (Luuk. 12:13).

Olen jännityksellä odotellut, ehdimmekö saada tilauksessa olevat Raamattulastit perille ennen kuin täällä taas ”myrsky puhkeaa”. Juuri viikkoa ennen joulua sain täältä kirjapainosta tilaamani 10000 hepreankielistä Matteuksen evankeliumia ulos. Jouluaattona saimme, kuin joululahjana Herralta, hepreankielisen lastenraamattulastin (6000 kpl) purettua varastoomme ja sieltä jakeluun. Pari viikkoa sitten vein lähes 300 kpl näitä kirjoja kristilliseen kirkkoon, jossa niitä on lahjana tarjolla kirjapöydällä. Siellä käy paljon israelilaisia turisteja, koska paikka on rabbi Gamalielin hauta (Apt.5:34), ja niin myös juutalaisille pyhä. Viime viikolla sain puhelun, että kirjat alkavat olla lopussa ja pyysivät tuomaan heille toisen lastin, jonka sitten tein. Viikko sitten tuli Saarijärveltä Raamattukontti, jossa oli 15700 Raamatua neljällä eri kielellä. Mikkelistäkin on

tulossa kontti, jossa on 16100 Raamattua, kolmella eri kielellä. Nyt voi vielä myös palestiinalaisalueilla vapaasti jakaa Jumalan sanaa, mutta kuinka kauan?

Sisareni Rauha-Lilja palasi vuoden vaihteessa onnellisesti takaisin kotiinsa Israeliin käytyään aivan Kiinassa asti, jonne hän vei niitä ”puhuvia Raamattuja”, samoin kuin myös Venäjälle. Hänellä oli taas paljon ihmeellisiä kokemuksia matkallaan, mutta myös rukousaiheita kärsivien uskovien puolesta joita hän siellä tapasi. Sain häneltä tekstiviestin, jonka hän oli saanut Suomesta pari päivää aikaisemmin. Kirjoitan sen tähän sellaisena kuin sen sain.

”Sain Marja Laurilalta 2 päivää sitten viestin, lähtöisin Suomussalmelta: Tervehdys taivaasta! Eilen illalla olimme koolla rukouksessa. Sen jälkeen noin kello 2 veljemme Matti ajeli kotiin. Myllylahden yllä näkyi noin kilometrin kokoinen enkeli puhaltamassa torveen (ei ääntä), lisäksi kaksi pyhää vieressä. Tämän näki kolme ihmistä. Kun hän ajoi Ämmänsaareen, muodostui enkelirivistö, joka oli koko matkan keskustaan asti. Suuri taivaallinen sotajoukkojen rivistö oli kylän yllä taivaanrannasta toiseen! Nyt Herra on vuodattava Henkensä maamme ylle. Aivan pian pasuuna soi, ja me Jeesuksen omat lähdemme!”

Herra alkaa toimia ja muistuttaa omiaan tällaisella vavahduttavalla tavalla, että olimme valveilla hänen tulemuksensa hetkellä joka lähestyy (Joh. 14:3).

Herramme tulon odotuksessa:

OLAVI SYVÄNTÖ

Pianovanhuksesta

Muistoja on meillä jokaisella kun katselemme elämää taaksepäin. Eräs hyvä muisto jäi mieleeni asuessamme Winnipegissä, Manitobassa, vuosina 1976-1981. Minulla oli tilaisuus tutustua Kusti ja Hilka Pikkaraiseen. He olivat mukavia ystäviä. Molemmat ovat jo päässeet pois tästä ajasta.

Kustilla oli työpaja, jossa hän korjasi soittimia. Poikkiesin eräänä päivänä hänen luokseen. Parhaillaan hän teki kitaraa, josta nähti tulevan erittäin huolella tehty soitin. Hänen kanssaan oli mukava tarinoida. Näin myöskin työpajassa korjatun pianon, joka loisti ja kiils kauniisti uudessa värissä ja koskettimet uudelleen päällystettyinä. Samalla näin toisen pianon, kuluneena ja rappeutuneena, laudat liitoksista avautuneena, joka vaatisi hyvin paljon työtä ennen kuin sillä voisi soittaa. Tultuani kotiini syntyi pieni runo näkemästäni. Näin kertoo runo pianovanhuksesta.

MESTARIN KÄDESSÄ

*Piano, se saapui vanhana, kuluneena
Syvät naarmut pinnassa, laudat rakoillen
kielet rikkoontuneet käytössä rajun ihmisen.
Vain sorakielin enää voi soittaa sitä ihminen,
oli rikki mennyt ääni sen.*

*Pianovanhusta sisälle korjaamoon nyt raahattiin.
Outo näky valtasi Kusti-mestarin.*

*Miten tätä voi korjata? Tiedän, vaikeaa on se.
Mutta huutona sydämessä kaikui sanat:
Tartu työhön ja korjaa se.*

*Kului päiviä kaksi, kolme ja viis’,
Laudat yhteen jälleen liitettiin.
Vanha maali pinnasta poistettiin ja tilalle
uusi laitettiin, uudet kieletkin sisälle asetettiin.
Näin muuttui näkö ja ääni sen, kädessä mestarin.*

*Uuden luomuksen ääreen kävi istumaan mestari.
Sai äänet helkkymään nyt taivaiset.
Ei vanhaa näkynyt ja kuullut nyt,
oli kaikki muuttunut uudeksi sen.
Ilo ja riemu täytti sydämen, Kusti-mestarin.*

*Samoin taivainen Isä voi korjata meitä,
vaikka olisimme kulkeneet maailman teitä.
Kun saavumme luokse taivaan Mestarin,
Hän voi uudeksi luoda kaiken, tiedän sen.
Ei toista mestaria parempaa
kuin on Jeesus Kristus päällä maan.*

24. 9.1977

Hyvä lukija: Tuhannet ihmiset vuosisatojen aikana ovat kokeneet Jeesuksen Kristuksen muuttavan ja parantavan voiman elämässään.

PENTTI VIRTANEN

Pentti Virtanen

TALVIPÄIVÄT JA PÄÄSIÄISJUHLAT WINTER CONFERENCE & EASTER CELEBRATION 1-4.4.2010

Olette kaikki tervetulleita läheltä ja kaukaa Pohjois-Amerikan Suomalaisten Helluntaiseurakuntien Talvipäiville ja Pääsiäisjuhlille, jotka pidämme samanaikaisesti Torontossa. Juhlat alkavat kiirastorstaina huhtikuun 1 päivänä ja ohjelma jatkuu Pääsiäissunnuntain päätösjuhlaan asti.

You are all invited to the combined Finnish Pentecostal Churches of North America Winter Conference and Easter Celebration held this year in Toronto. The Conference will begin on Thursday April 1st and continue with program everyday up to the Easter Sunday closing service.

Toronton Saalem seurakunta / congregation,
2570 Bayview Ave., Toronto, ON M2L 1B3 Phone / Puhelin: 416-222-2291
Email / Sähköposti: saalemchurch@gmail.com
Website / Internet sivu: www.saalem.org
Tarvittaessa tulkkaus joka tilaisuudessa. Juhlatilaisuudet ovat kaksikielisiä.
Translation is available in all services as needed. Main services will be bilingual.

Ohjelma / Program:

1.4.2010	10:00 - 15:00	Eri toimikuntien kokoontumisia / Committee meetings
	19:30	Avajaisjuhla / Opening Celebration
2.4.2010	10:00	Aamun Sana ja rukous / Morning Devotional
	11:00	Pitkäperjantain kokous / Good Friday Service
	13:00	RUOKAILU / LUNCH BREAK
	14:30	Raamattutunti / Bible Study
	15:30	Raamattutunti / Bible Study
	16:30	Bible Study / Raamattutunti
	17:30	VIRVOKETAUKO / REFRESHMENT BREAK
	19:00	Iltilaisuus / Evening Service
	21:00	Youth Meeting / Nuorten Ilta
3.4.2010	8:30	Asiakokous ja Neuvottelutilaisuus Seurakuntien vastuunkantajille / Business meeting and Discussion
	10:30	Youth Day / Nuorten Päivä
	14:00	Lähetysjuhla / Missions service
	16:00	Raamattutunti / Bible Study
	17:00	VIRVOKETAUKO / REFRESHMENT BREAK
	18:30	Musiikkijuhla / Musical Celebration
	21:00	Youth Meeting / Nuorten Ilta
4.4.2010	11:00	Jeesuksen Ylösnousemusjuhla / Celebrating Jesus' Resurrection
	13:00	RUOKAILU / LUNCH BREAK
	14:30	Päätösjuhla / Closing service

KELOWNA, BC

Suomenkieliset kirkkotilaisuudet kuukauden toisena sunnuntaina

Klo 13:00 alkaen lokakuusta 2009 - huhtikuuhun 2010

Osoite: Rutland Gospel Tabernacle
410 Leathead Rd. Puhelin: 250.868.8309
Pastorit Pentti ja Airi Virtanen

TERVETULOA!

Kesäkonferenssi

12.-15.8.2010

Vancouverissa

Tervetuloa juhlimaan

idästä ja lännestä,
pohjoisesta ja etelästä!

Tuhlaajalapsi.

Isä kutsuit mua rakkaudella,
vaan tuhlaajalapsen lailla
etsin onnea maailmasta.
Monet piikit ja haavat sain
siellä, synnin maljasta katkerasta.

En onnea löytänyt tieltä
turhuuden. Isän äänen mä
jälleen kuulin, tule, tule luokseni
lapseni, sinut tahdon Mä kotihin
viedä ja pukea pukuhun uuteen.

Oi, Isäni Armollisin, Sinä erheeni
anteeksi annat. Sinä onneen ja
autuuteen viet. Kätke Jeesuksen
Veren turviin. Älä luotasi päästä pois.

Kuinka kiittää Sinua voisin
Olet kallein ja rakkain Sä
Mulle, Sua kiitän ja ylistän
ainiaan. Nyt ristisi juurelle jään.

Anja Ertolahti.

Matka Kuubaan antoi todella paljon

JATKOA SIVULTA 7

sillä silmät loistaen nämä yksinkertaiset maalaisuskovat vilkuttivat takaisin. Mammat ja papat olivat niin sydämellisiä. Kaikilla taisi olla Raamattu mukana, ja niitä jo luettiin ja rukoihtiin ennenkuin kokous alkoi. Pastori oli nuori mies. Huoneen alttaripäässä oli puhujanpöytä, seinällä kuvioitua kangasta ja parista sorvastusta tuolinjalasta kehitetty risti. Kattorakennelmaan kiinnitettyyn lautaan oli taiteiltu raamatunlause, jossa mainittiin jotain ystävästä ja veljestä. Juuri sellaiselta tuntui tämän mökkikirkon väki. Ja kas, täälläkin kaivettiin mikrofoni esille ja puhuttiin asiat sitä kautta. Nuori esilaulajatyttö veti ylistystä. Ja mikä ilo ja riemu valtasi vanhatkin, kun saivat yhtyä taputtamaan. Mutta kaikki oli niin aitoa, että melkein itketti katsoa. Tämän yksinkertaisempaa paikkaa tuskin voi maailmassa olla, ja juuri täällä sykkii Jumalasta kotoisin oleva rakkaus, ystävyys ja veljeys väkevimmillään. Muutamat meistä antoivat tervehdyksen, ja oma puhujamme Veikko Aro-Panula piti saarnan. Hän myös lauloi vaimonsa Sirkan kanssa pienen laulun eri kielillä. Lopussa kaikkia nauratti kovasti, sillä se Afrikan heimokielen laulunpätkä päättyi sanoihin vaak vaak. Jokaisessa paikassa oli näköjään tapana päättää tilaisuus heti päätösrukouksen jälkeen. Loppulaulut korvasi halaaminen ja suukottelu.

San Franciscossa saimme myös iltapalan kuubalaisissa kodissa. Pelkkää harmaata sementtiä oli lattia ja kylmät rapatut seinät, ei mattoa minkäänlaista. Oli viileä ilta, eikä mitään lämmitystä. Voi sitä luksusta, missä me kanadalaiset ja suomalaiset saamme asua! Mutta juuri täällä näiden ihmisten parissa saimme viettää oikeaa sydämen juhlaa. Yksinänen leskimies oli itse valmistanut herkullisen kotijuuston, joka tarjottiin kookosmassan kanssa, sekä hedelmäsalaattia ja juomia. Kiitos, sanfranciscolaiset!

Lopussa kiitos seisoo. Tällä matkalla peltiautomme kytkein oli jo toiminnassa, joten selvitettiin sen puolesta. Tosin pakoputki meni puhki ja jyrinä oli valtava ja katkua tuli sisään. Seuraavaksi sitten akku loppui vielä hotellin edessä, mutta työnämällä kärry lähti taas käyntiin, ja mukana ollut kuubalainen perhe hyppi kyytiin ja kotimatkalleen.

Koko matka oli Jumalan siunaama. Opimme jotain syvällistä siitä, mitä sisältää usko Jeesukseen Kristukseen. Kuinka valtava yhdistäjä on se, että olemme saman Taivaallisen Isän lapsia. On olemassa niin suuria hengellisiä arvoja, että niitä ei voi mitata millään tämän maailman hyvyksillä. Kiitos Jumalalle rästä opintomatkast. Ja lämmin kiitos matkanjohtajalle Erkki Inkiläiselle ja kaikille matkatovereille ja esirukoilijoille. Meillä oli tosi antoisa matka!

LEEVI MYRÄ

ASIAMIEN INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Taimo Majalahti
Finnish Church
P.O. Box 1017
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. 705.235.5025
taimo_majalahti@yahoo.com

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Laina Kuokkanen
c/o Saalem Church
21 Walkover Street
Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. 807.345.8343

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Onni Toivanen
3732 Ross Street
Red Deer, AB T4P 1E2
Puh. 403.346.2489

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253
oldfinnsnet@hotmail.com

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Finnish Church
c/o Eini Rahko
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkaila on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. http://siion.blogspot.com

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulin 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

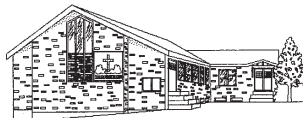
Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Su • klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa

Rukouskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

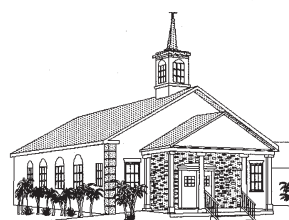
Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**
Puh/Fax kirkolle: (561) 533-5716
Puhelinsana 24 h (561) 585-1110
Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su • klo 9:00 Suomenkielinen Aamukokous
klo 10:30 Kahvitauko
klo 11:00 English Worship Service
Ke • klo 19:00 Midweek Service
To • klo 19:00 Sana ja rukous ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340 AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854

Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

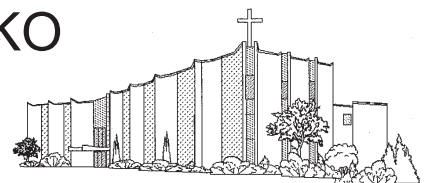
Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500
Samuel Tedder 604 294-9661

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM
ja klo 7.00 asemalla 103.5/104.5FM

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

A Trip of Expectation

My travel journal into Central America

As Marko, Jose and I arrived in Guatemala City we did not know what to expect. We didn't have a clue who is meeting us, where we were heading and what is happening next. This was surely going to be a missions adventure of a different type.

This trip to Central America was in response to a vision that Pastor Marko Selkoma had seen in the parking lot of a Salvati-

on Army Thrift Store. He had seen the vision a few months earlier with detailed city names. Marko had never heard of these places before. But it didn't take long after he shared it with others that a small team of three was ready to go and see what God had in store.

Jose Castillo, a church member at Thunder Bay Saalem and originally from El Salvador, travelled as the translator and ministry partner for Marko. I packed a laptop and video

camera to become the videographer for the trip.

First stop was to Jose's relatives where we had an impromptu prayer meeting that had multiple prophetic words spoken to everyone in attendance. Now stop for a moment and imagine Marko being blessed with a drop of oil. But those drops kept coming out till his shirt was drenched. Moments later both shoes and socks were off with his feet being washed by one of the local pastors. Jose was

was also my first time to wash the feet of someone else. It was an amazing start to the trip.

In those ten days we visited 10 churches and held 12 meetings. During the ministry time we saw many people get healed. It was very apparent that there was a powerful move of the Holy Spirit in these services. We travelled from the beautiful scenic views of the volcanic peaks of Guatemala to the shores of the Pacific Ocean in El Salvador and then over the mountains into the capital city of Honduras.

As the very last meeting had ended—we were in Honduras—that Marko and I were sitting at the back of the church chatting about the days now past us, a pastor's wife from the previous nights meeting came to us and thanked us for coming. She explained why she was so thankful. The place where they held services had only a temporary building in place. There was a new foundation started on the lot but the builders had not continued past that. She was excited to tell how Marko's message was hope for that church body and they would now continue with the new building. During that same evening, she had been prayed for by Marko, she received hea-

ling from a reoccurring problem that would wake her several times a night. "Last night," she said "I did not wake up till morning. For the first time I've slept a whole night."

The expectation I had in the beginning of the trip was unknown. I still never knew when or where our next meeting was going to be. But as this last testimony came to us I had now come to realize that a healing was something we had come to expect each day. We may have witnessed more than 100 in those 10 days.

This trip was a journey into seeing God's wonders and miracles. As He was working through us, He was also building our faith in what is possible if we listen and serve in His way, not ours.

With many videos, pictures and stories the trip would not be finished without letting others know that a move of God may be only around the corner in your life. Take that journey you are on and bump it up a step or two. That is what this trip did for me. It took me out of my daily routine of life and opened a new door.

To see video footage go to our church website www.saalem.com.

SAM LEPPANEN

